

תקונא שבע וְחַמְשִׁין

בְּרֵאשִׁית תְּרֵי שָׁבָ"א, וְאֵינוֹן תְּרִין נְקוּדֵין תְּרֵי יְצִירוֹת, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (בראשית ב ט) וַיִּצְרַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאָדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וכו'. תָּא חֲזִי פְּמָה נִשְׁמַתִּין וּבְמָה צִיּוּרִין צִיּוּר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדִיוֹקְנָא דְמַרְפְּבוֹת דְּלַעֲיָלָא, דְּאֵינוֹן חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, דְּיִרְתִּין בְּנֵי נֶשְׁאָה נִשְׁמַתִּין מִנֵּיהוּ, וְאֵייתִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם בְּגִלְגּוּלָא עַל פְּלָהוּ, לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ, וְלֹא אֲשַׁכַּח עֵזֶר בְּהוֹן, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יח) וְלֹאֲדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנַגְדּוֹ, וְאֵיהוּ קָרָא לוֹן לְכָל חַד שְׁמָהֶן כְּפּוּם חֵילָא דְּלַעֲיָלָא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ישעיה מ כו) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר עֲבָאִם לְכָלֶם בְּשֵׁם יִקְרָא, לְכָל חַיָּה וּמְלֵאךָ וְאוֹפֵן קָרָא לוֹן בְּשֵׁם יְדוּעַ, לְכָל חַד עַל מַתְּבוֹנְתּוֹ בְּעַבְדוּתוֹ וּבְמִשְׁמַרְתּוֹ.

תָּא חֲזִי אָדָם הָוָה יָדַע כָּל מְלָאךָ וְאוֹפֵן וְחַיָּה וְשָׂרָף, כָּל חַד דְּהָוָה מְמַנָּא עַל שְׁלִיחוּתֵיהּ, וְהָוָה יָדַע כָּל שְׁמָא דְכָל חַד דְּהָוָה כְּפּוּם שְׁלִיחוּתֵיהּ, וְהָכִי הָוָה קָרִי לֵיהּ, דְּהָכִי אֲשַׁכְחָנָא בְּסִפְרֵי רִזִּיא"ל דְּאִתְיָהִיב לְאָדָם קְדָמָא, דְּמִטְטְרוֹן קָרָא לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמָהֶן סְגִיָּאִין, לְזַמְנִין אֲתַקְרִי מִיטְטוֹ"ר (מִי"מטוֹר) בְּזַמְנָא דְּמְמַנָּא עַל מְטָרָא וּלְזַמְנִין אֲתַקְרִי פִתְחוֹן סְגִיָּאִין (אֲטִימוֹ"ן) (נ"א אֲטִמוֹן), אֲטִמוֹ"ן בְּזַמְנָא דְּאֵיהוּ אוֹטָם חוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל, סְגִיָּאִין בְּזַמְנָא דְּסִגְרָא תְּרַעֲיָן דְּעֵלּוֹתָא, פִתְחוֹן בְּזַמְנָא דְּפִתְחָא תְּרַעָא דְּעֵלּוֹתָא, (פִּסְקוֹ"ן) (נ"א פִּסְקוֹ"ן) בְּזַמְנָא דְּפּוֹסֵק הַלְכוֹת דְּמַתְּנִיתִין בְּמַתִּיבְתָא תְּתָא, וְהָכִי כָּל שְׁמָהֶן כְּפּוּם שְׁלִיחוּתֵיהּ, וְהָכִי כָּל מְלָאךָ אֲשַׁתְּנֵי שְׁמֵיהּ כְּפּוּם שְׁלִיחוּתֵיהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שׁוֹפְטִים יג יח) לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמַי וְהוּא פְּלָאִי, וּכְפּוּם נִסָּא דְּעַבְדִּין הָכִי אֵיהוּ שְׁמֵיהּ.

וְלְכָל שְׁלִיחוּתָא וְשְׁלִיחוּתָא דְּלָהוֹן אֵית רַגְעָא וְשַׁעֲתָא יְדִיעָא, וּמְזַל יְדִיעַ, וְיוֹם יְדִיעַ, וּכְכַב יְדִיעַ, וְתַמָּן אֲשַׁתְּנֵי, הָאִי מְלָאךָ אֲתַקְרִי בְּשֵׁשִׁים רַבּוּא שְׁמָהֶן דְּמְלָאכְיָא, הוּא אֲתַקְרִי חֲסִדִּיא"ל בְּזַמְנָא דְּעַבִּיד חֲסִד עִם עֲלָמָא, גְּבִרִיא"ל בְּזַמְנָא דְּעַבִּיד גְּבוּרָה בְּעֲלָמָא, סְתוּרִיא"ל בְּזַמְנָא דְּסִתִּיר בְּנֵי עֲלָמָא בְּגַדְפּוֹי מְאֵלִין מְלָאכֵי חַפְלָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים צא ד) וְתַחַת כַּנְּפֵי תַחֲסֶה צִנְהָ, וְאֲתַקְרִי חֲתֻמִּיא"ל בְּזַמְנָא דְּחֲתִים וְזַכוּן וְחוּבִין עַל בְּנֵי עֲלָמָא, כְּתֻבִיא"ל בְּזַמְנָא דְּכְּתַב חוּבִין וְזַכוּן.

וְכָל מְלָאכְיָא כְּפּוּם שְׁמֵיהּ אֵית לֵיהּ קָרָא בְּאוֹרֵייתָא, כְּתֻבִיא"ל עַל שֵׁם (שְׁמוֹת לב טז) וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא וְגוֹמֵר, זְכֻרִיא"ל עַל שֵׁם זֹכֵר בְּרִית אָבוֹת, וְאֵית לֵיהּ

קרא זכרנו לחיים, ואתכפיא בזכור, שמריא"ל בשמור, חסדיא"ל בחסד, גבריא"ל בגבורה, צדקיא"ל בצדק, רפא"ל (ברפואה, יתוא"ל) בתפארת, מלכיא"ל במלכות, לית מלאך דלית ליה עקרא ויסודא בספירן, וכל ספירה אית לה שם ידיע והוי"ה ידיעה, וכל שמהן תמן אית לון עקרא ויסודא.

והאי פללא נקוט בידך דכל ממנן דלעיל שמהן דלהון תליין בספירן ושמהתהון כל חד אית ליה קרא על שם שמא דיליה.

וכל מלאכיא דסוסייהון סוסי אשא, ומרכבותיהן אשא וקשתותיהון אשא ורומחיהון אשא, וכל מאני קרבא דלהון אשא, יסודיהון בגבורה, ומלאכי חבלה דאנון אשא, יסודא דלהון בגיהנם, ואית מלאכיא דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות, יסודא דלהון בעמונדא דאמצעיתא, ואית מלאכיא דאינון ממיא דרקייעא, דאתמר בהון (שם קמח ד) והמים אשר מעל השמים, מסטרא דימינא, פלהון עקריהון לעילא, ולית מלאכא דלא אשתכח ביה שם יהו"ה, דאשתכח בכל אתר, פגוונא דנשמטא דאשתכח בכל אבר ואבר, ובגין דא אית לבר נש לאמלאכא יהו"ה בכל ספירן, ובכל פרסיין, ובכל מלאכין, ובכל אבר ואבר דבר נש, דלית אתר פנוי מניה לא בעלאין ולא בתתאין, יהו"ה לא אתקרי ביחודא דארבע אתוון אלא בעלת העלות דמיחד לון, ובגין דאיהו מיחד (דף צב ע"א) ארבע אתוון, ביה אתקריאו יהו"ה ביחודא חדא יהו"ה אחד ושמו אחד, ובגין דא שוי אמונה דישראל בארבע אתוון אלין, וכל שמהן שוי פנוין לשמא דא, לית שמא עד אין סוף ועד אין תכלית רברבא ושלטנא מן דא, לעילא עד אין סוף, ולתתא עד אין תכלית, וכל חיילין ומשריין מניה דחלין ומידעזיין.

תקונת תמינת וחסוין

בראשית ברא אלהים (איהי) את, בת יחידה איהי בת מלך פנימה, (איהי) את אמתא דילה, ועלה אתמר (בראשית ב כא) ויפל יהו"ה אלהים תרדמה על האדם ויישן וכו', מאי ויסגור, פתח רבי שמעון ואמר, ויריחו סוגרת ומסוגרת (יהושע ו טו), מאי ויריחו, דא איהי ירח דאיהי גופא דילה, אמתא מברתא דמלכא, דאיהי נקודה דילה, סוגרת ומסוגרת מלגאו, פגוונא דא פ.

ובגינה אתמר (שמות כה כז) לעמית המסגרת תהיינה הטבעות וגומר, מאי הטבעות אלין תריין אודנין דלכא דאינון עגולין פטבעות, ולכא איהו לשמאלא, הכי פתורא צריך לשמאלא, שלחן בצפון, לבתים לבדים (שם), מאי לבתים אינון תרי בתי לכא, מאי

לְבָדִים אֵינוֹן תִּרְיִן בְּלִיָּן, תִּרְוִייהוּ לְבָר, עֲלִייהוּ אֲתַמֵּר (שם כו כד) וְהָיוּ תְאֻמָּם מְלֻמָּטָה, תִּרְי בְּנָפִי רִיָּאָה, וְיַחְדָּיו יִהְיוּ תַמִּים עַל רֵאשׁוֹ, וּבְגִין דְּשְׁמִיעָה תִּלְיָא בְּלָבָא, אוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין הַלֵּב שׁוֹמֵעַ.

תָּא חֲזִי, אֲתַמֵּר בְּהָאֵי צִלְע (בראשית ב כב) וַיִּקַּח, וּלְבָתֵּר וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְע, מֵאֵי וַיִּבֶן, אֲלָא (מלכים א ח יג) בָּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבַל לָךְ וְגוֹמֵר, וְהַבֵּית בְּהַבְּנוֹתוֹ אֶבֶן שְׁלֵמָה מִסָּע נִבְנָה, תִּרְי בְּתֵי לָבָא אֵינוֹן תִּרְי בְּנִינִין דְּהָאֵי קָרָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם ו ז) וְהַבֵּית בְּהַבְּנוֹתוֹ דָּא בֵּית רֵאשׁוֹן, אֶבֶן שְׁלֵמָה מִסָּע נִבְנָה דָּא בֵּית שְׁנִי, וְלִקְבָלִייהוּ אָמַר בָּנָה בְּנִיתִי תִרְיִן בְּנִינִין, חַד אֲתַקְרִיאַת בְּנִינָא דְאִימָא עֲלָאָה, וְתַנְיִנָא בְּנִינָא דְאִימָא תַתָּאָה.

וְעוֹד וַיִּבֶן, לִישָׁנָא וְאִפְנָה גַם אָנְכִי מִמְּנָה (בראשית ל ג), בְּנִינָא דִּיבּוּם, וּכְמָה דְּהָאֵי נְקוּדָה אִיהִי סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת, הָכִי צְרִיכָה בְּרֵתָא דְאִיהִי בְּתוּלָה, לְמִיָּהוּי סוּגְרָה וּמְסוּגְרָת בְּבֵית אָבִיהָ, (שם כד) בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה (שם כד טז), וְתִרְדּוּ הָעֵינָה דָּא בֵּת עֵינָא, סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת בְּעֵינָא, וְתַלְת גְּוונִין סַחְרִין לָהּ, וְעֲלִייהוּ אֲתַמֵּר (איוב לג כד) הֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אִ"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר. וְכַד נַחִית לֹון מִשָּׁה אוּרִיָּתָא לְיִשְׂרָאֵל מִינָהּ, אָמַר הָיוּ נְכוּנִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים אֶל תַּגְּשׁוּ אֶל אִשָּׁה (שמות יט טו), שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְקַבֵּל תַּלְת גְּוונִין דְּעֵינָא, וְאִיהִי טְמִירָא וּסְתִירָא בְּהוֹן, וְאִישׁ לֹא יִדְעָה בְּהוֹן, עַד דְּאֲתַפְּשִׁטַּת מִיָּהוּ.

וּבְהָהוּא זְמַנָּא דְּאֲתַפְּשִׁטַּת מְאֲלִין לְבוּשִׁין, אֲתַיְחַדַּת עִם בְּעֵלָה בְּקִרְוּב בְּשָׂרָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית ב כג) עָצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לָקַחָה זֹאת, עַל כֵּן יִעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, דְּכַד וְדָרְכָא לְאֲתַיְחַדָּא דְכַר וְנוֹקְבָא בְּקִרְוּב בְּשָׂר, וְדָא דְבוּקָא (נ"א קוּרְבָא) דִּיחֻוּדָא דְלֵעִילָא, דְלֹא יִהֵא דְכַר חוּצִין, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין, דְּכַד פִּר נִשׁ מְצִילִי וּמִיִּיחַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשִׁכְנֵיתִיהּ דְלֹא יִהֵא דְכַר חוּצִין בֵּינוּ לְבִין תְּקִירָה, שְׁכִינְתִּיהּ (קְרַקְוִירָה דְקִיר קִירוֹת הַלֵּב), דְלֹא יַעֲבִיד פְּרוּד וְקִצְוִין בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהּ, וְרָזָא דְמִלְהָ וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ (שם כה), עֲרוּמִים בְּקִרְוּב בְּשָׂרָא בְּלֹא לְבוּשָׁא כְּלָל, וּבְהָהוּא זְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהּ כְּחֻדָּא בְּלֹא לְבוּשָׁא כְּלָל, אֲתַמֵּר בֵּיהּ (ישעיה ל כ) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ, וְהָיוּ עֵינֵיהּ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, מֵאֵי סִיּוּמָא דְקָרָא (בראשית ב כה) וְלֹא (דף צב ע"ב) יִתְבוּשְׁשׁוּ, אָמַר לִיה בְּרִי בְּאַתֵּר דְּאִית עֲרֻה אִית בְּשֵׁת, וְדָא אִיהוּ יִרָא בְּשֵׁת, וּמֵאֵן דְּלִית לִיה בְּשֵׁת בּוּדָאֵי לָא עָמְדוּ רַגְלֵי אֲבָהָתוֹי עַל טוּרָא דְסִינֵי, וּבְשֵׁת אִיהוּ בְּתַלְת גְּוונִין חוּר וּסוּמְק וַיְרוּק בְּאַנְפִּין, דְּאֲתַמֵּר בְּהוֹן (ישעיה כט כב) לֹא עָתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב בְּגוֹוִן סוּמְק וַיְרוּק,

ולא עתה פניו יחווירו (שם) בגוון תוור, ואלין תלת גוונין דאית בהון בשת אלין אינון תלת גוונין דתלת קליפין דאגוזא, דאינון עריין דבהון אתלבשת קשת ואתחזיין בהון. ובגין דאינון עריות תלת קליפין, אתמר בהון אין דורשין בעריות בשלשה, ואסיר לאסתכלא בהון, ובגין דא אסיר לעמא קדישא לאסתכלא בגוונין דקשת, ודא רזא דערלה דאית לה תלת קליפין, דצריך לאעברא לון מאות ברית קדש, ומיד וראיתיה לזפור ברית עולם (בראשית ט טז), ועל אלין תלת קליפין אתמר (שמות ג ה) של נעליה מעל רגליה, ומיד וראיתיה, ובזמנא דמשה הוה מתלבש בהון, מה פתיב ביה (שם) אל תקרב הלום, מיד דאתפשט מנייהו אתקריב תמן.

ודא רזא דקרפנא, דהוה נחית אשא לאדלקא אלין תלת קליפין, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה וגומר, הא תלת גוונין דאשא, דהוה נחיתין בתלת צלותין לאדלקא ולאוקדא אלין קליפין, ובההוא זמנא הוה קודשא ברין הוא מתקרב בשכינתיה, והוה מתקרבין אתוון דיליה י' בה' ו' בה', ובזמנא דהוה מתלבשין באלין קליפין, אתמר בהון (שם יג ו) לא תקרבו לגלות ערוה, ולא צריך לקרבא אתוון י' בה' ו' בה'.

ובגין דא תקינו תלת צלותין בכל יומא, לאעברא תלת קליפין אלין דערלה מאות ברית דאיהי שכינתא, ובדא שרפא בתלת גוונין נהירין, דאינון בהנים לזיים וישראל, דעלייהו אתמר (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, ואינון נעילת חגין וזמנין ומועדין, דעלייהו אתמר (שמות כג יד) שלש רגלים תחג לי בשנה, תלת קליפין עלייהו אתמר (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, בקדמיתא כתנות אור, ולבתר דחאבו כתנות עור, מעור דאיהו משכא דחויא, ולשבועין שנין אתפשט ההוא (חויא) (נ"א משכא) מניה.

דתלת גוונין דלבושין דשכינתא אינון תלת ווי"ן דויסע ויבא ויט, בזמנא דמתעברין כתנות עור דחויא, נהרין תלת גוונין דנהורא דשכינתא, ומיד וראיתיה לזפור ברית עולם, ואינון תלת ווי"ן אינון תלת גגין דאת ב, חד לשמיא וחד לארעא וחד לימא, ומהאי ב' תליין שבועין גוונין, ואינון שבועין ותריין, דעלייהו אתמר (ישעיה יט א) הנה יהו"ה רוכב על עב קל ובא מצרים, על ע"ב בשבעין ותריין גוונין נהירין, ומיד (שם) ונעו אלילי מצרים מפניו.

ואיננו תלת גוונין רמיזין בה, ה' תלת גגין דילה איננו לבושיין נהירין דברתא דמלכא, דאיהי י' בת עז, ואיהי חמש אלפין שניין דבריאת עלמא, ואיהי ה' זעירא דאברהם דדרגיה חס"ד, דסליק לשבעין ותריין, ה' י' מן אלהי"ם. ה"י מן יו"ד ה"א וא"ו ה"א. (נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י). ה' לבושא דכסי על י'.

תקונא תשעה ותמשיין

בראשית פי באש יהו"ה נשפט (שם כו טז), דאיננו פתנות עור דצריך בהון הבדלה, פד אמרין ישראל בורא מאורי האש, ואמרין המבדיל בין אור לחשך. (דף צג ע"א). חשך אוכם, פתנות עור דילה אוכמין, דאתמר בהון (שיר ה יא) שחורות פערב, (בראשית ג א) והנחש הנה ערום מנייהו, דלכל תיה ברא לבושיין, ולכל בריין דאתבריא בנשית יומי בראשית, ואשתארו גופין דמזיקין למעבד ולא עביד לון, בגין דהנה ערב שבת, ודא איהו (בראשית ב ג) אשר ברא אלהי"ם לעשות, ובגין דא והנחש הנה ערום מפל חית השדה אשר עשה יהו"ה אלהי"ם (בראשית ג א), דלכלהו עבד לבושיין, וליה לא עבד, בגין דהו מזיקין דעלמא.

ואמאי לא עביד לון, בגין דהנה ליה למברי לאדם ערב שבת, ובגניה לא ברא לון, ובגין דא עאל קנאה בלביה דחויא עם אדם, בגין דאשתאר ערום בגניה בלא לבושיין, ואיהו גרם לבתר דאתפשט אדם מלבושו, וירית לון נמרוד ועשו, דהנה עשו דיוקניה דחויא, ובגין דא והנחש הנה ערום, ערום לביש, דגרם בערמה דילה נוקבא בישא סם המות מיתה לאדם ולאמתיה, וערמה דילה הנה דפתי לחנה, בגין דדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה (שם) ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר אלהי"ם לא תאכלו מפל עץ הגן, וקודשא בריך הוא לא אמר, אלא מפל עץ הגן אכל תאכל, דאיהו לא מני ליה דלא למיכל אלא מעץ הדעת טוב ורע, דאיהו ערבוביא דטוב ורע, אילנא דשקרא, חד בלב וחד בפפה, לביה מלי שקרא, ופתי בפומיה במלין דקשוט.

וחויא בישא אעבר הכא על לא תענה ברעך עד שקר (שמות כ יג), ועל לא תרצה, ועל לא תנאף, ועל לא תגנוב, ולא תשא את שם יהו"ה אלהי"ך לשוא, על לא תענה ברעך דסהיד שקרא דאמר (אף כי אמר אלהי"ם לא תאכלו מפל עץ הגן ועל לא תגנוב דגנב דעת חנה כגונא דא דאמר אף כי אמר אלהי"ם וגומר) פי יודע אלהי"ם פי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהי"ם יודעי טוב ורע (בראשית ג ה), בגין דלא תהוון בדיוקניה, ועבר על לא תנאף, דהטיל זיהמא בחנה, ועבר על לא תרצה, דקטל לאדם ולחנה, דהכי

אַרְחָא דִּי צָרָא בִּישָׂא מִפְתִּי לְבָנֵי נָשָׂא, וְלִבְתֵּר סָלִיק וְאַלְשִׁין לִיהּ, וְנָטִיל רְשׁוּ וְנָחִית
וְנָטִיל נְשָׂמָה.

תקונא שתינ

בְּרֵאשִׁית דָּא בְּרִי"ת, דְּאִתְמַר בִּיה עֵץ הַחַיִּים, וְהָא אוּקְמוּהָ, וּבְהַפּוּכָא תְּבִי"ר, דְּגָרַם
תְּבִירוּ לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְדָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, טוֹב אִיהוּ אֵילָנָא, הֵהוּא דְּכָתִיב (בראשית
ג ו') וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תֹאמֶה הוּא לְעֵינַיִם, וְאִיבָא דִּילִיהּ רַע, כְּפּוּם
חִיזוּ דִּילִיהּ הָכִי הָוָה (נ"א אִיהוּ) אֶתְחַזֵּיא לָהּ מְלָכְרָא, כְּגוֹנוּנָא דְּפוּמָא מְלִין שְׁפִירִין מְלָכְרָא,
וְלִבָּא מְלִיָּיא טְנוּפִין מְלָגָאוּ, וְדָא לָא הוּת יִדְעָא דְּסַם הַמּוֹת הָוָה מְלָגָאוּ דְּאִיבָא, הָדָא
הוּא דְּכָתִיב וְ"תִקַּח מִ"פְּרִי" וְ"תֹאכְלֵהּ, וְתִתֵּן גַּם לְאִשְׁתָּהּ וְגוֹמֵר (שם), הִרִי אִיבָא דְּאֵילָנָא
דְּתַמְן מו"ת (מְלָגָאוּ גָרַם לָהּ דְּאֶכְלָהּ).

וְאִית קְלִיפִין דְּאִיבָא דְּאֵינּוֹן תַּהוּ וְבַהוּ וְחַשְׁפָּה וְתַהוּם, דְּקְלִיפִין אֵלִין אֵינּוֹן רַע, מוּחָא
מְלָגָאוּ טוֹב, אֵילָנָא דְּחִי קְלִיפִין דִּילִיהּ שְׁפִירִין וּמוּחָא דִּילִיהּ שְׁפִיר, וְדָא אִיהוּ עֲפִיָּה
שְׁפִיר וְאִנְפִּיהּ שְׁגִיָּא (דְּנִיָּאל ד ט), וְאִית אֵילָנָא דְּכּוּלִּיהּ בִּישׁ, מוּחָא וְקְלִיפָה כְּלָהוּ מְרִירָן,
וּמִיִּין דְּלָהוֹן מְרִירָן, הָדָא הוּא דְּכָתִיב (שמות טו כג) וַיִּבְאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם
מִמֶּרְהָ כִּי מָרִים הֵם וְגוֹמֵר, וַיִּזְרְחוּ יְהו"ה עֵץ וְגוֹמֵר, וּבִיהּ וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, עֵץ מְתוּק
דְּמַנְיָה נְפִקִין עֲנָפִין וְשָׂרְשִׁין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (תהלים יט יא) וּמְתוּקִים מְדִבְשׁ וְנֹפֶת (ד' יג
ט"ב) צוּפִים, וּבְגִין דָּא אִית עֵץ דְּעֲנָפִין דִּילִיהּ מְתִיקוֹן, וְעֵץ דְּעֲנָפִין דִּילִיהּ מְרִירָן, וְאִית
מִיִּין מְתִיקוֹן וּמִיִּין מְרִירָן, דְּדָא לְקַבֵּל דָּא עֲבַד קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וְאִית דְּאִיהוּ פְּלָגוּ
דִּילִיהּ מְתִיקָא וּפְלָגוּ דִּילִיהּ מְרִירָא, וְדָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, כְּגוֹנוּנָא דְּכֶסֶף מְעוּרָב
בְּעוֹפְרָת, וְאִית אֵילָנָא דְּקְלִיפִין דִּילִיהּ בִּישִׁין מְלָכְרָא וּמוּחָא מְתִיקָא מְלָגָאוּ, הָכִי תִשְׁפַּח
בַּר נֶשׁ בְּמִלֵּי פּוּמוּי (נ"א וּבְפּוּמוּי מְפִיק בִּישׁ מְלָכְרָא) וְטַב בְּלִבִּיהּ מְלָגָאוּ, וְאִית מְפּוּמוּי טַב
וְלִבִּיהּ בִּישׁ, הָאִי אִיהוּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, הָכָא מְקַנְן נְחֵשׁ רַמָּאי.

הָכִי אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּתִשְׁפַּח לִיה גּוֹפִיָּה שְׁפִיר, וְסִימְנִין דִּילִיהּ בְּלָהוּ שְׁפִירִין, וְנִשְׁמַתִּיהּ
נְפֶשׁ חַיִּבָּא מְלָגָאוּ, וְתִשְׁפַּח בַּר נֶשׁ גּוֹפִיָּה בִּישׁ בְּכָל סִימְנִין דִּילִיהּ, וְנִשְׁמַתִּיהּ מְלָגָאוּ
שְׁפִירָא, דָּא אִיהוּ צְדִיק וְרַע לוֹ, אֲבָל מָאן דְּאִיהוּ טַב מְלָכְרָא וְרַע מְלָגָאוּ, אִיהוּ רָשָׁע
וְטוֹב לוֹ, בְּגִין דְּלֹא יְהֵא לִיה חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי, טוֹב מְלָכְרָא וּמְלָגָאוּ צְדִיק וְטוֹב לוֹ,
בִּישׁ מְלָגָאוּ וּמְלָכְרָא רָשָׁע וְרַע לוֹ, וְהָא אוּקְמוּהָ.

טב מְלָגְאוּ וּלְבוּשָׁא דִּילִיָּהּ בִּישׁ, דָּא אִיהוּ עָנִי וְרוּכְבַּ עַל חֲמוֹר (זכריה ט ט), רַע מְלָגְאוּ
וּלְבוּשָׁא דִּילִיָּהּ שְׁפִיר מְלָבָר, עַל הָאֵי אֲתַמַּר (קהלת י ז) רְאִיתִי עֲבָדִים עַל סוּסִים, וְכֹלָא
אֲשַׁתְּמוּדַע בְּעוֹבְדוֹי דְּבַר נֶשׁ, מָאן דְּאִיהוּ מְלָגְאוּ, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּ קַדְמָאִין לֹא
הַמְדָּרֵשׁ הוּא הָעֵקֶר אֲלָא הַמַּעֲשֵׂה הוּא הָעֵקֶר, דְּשִׁטְיִין מִסְתַּפְּלִין בְּגוּפָא דְּאִיהוּ לְבוּשָׁא,
הָדָא הוּא דְּכֵתִיב (איוב י יא) עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבַּיֶשְׁנִי, וְצַדִּיקָא בְּעוֹבְדִין טָבִין.

וְעוֹד (שמות טו כה) וַיֹּרְהוּ יְהוָה עֵינָי, דָּא מְטָה דְּמַשָּׁה, דִּתְהוּה מִתְהַפֵּף מִמְטָה לְנַחֲשׁ
וּמִנַּחֲשׁ לְמְטָה, בְּגוֹן לַהֲט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת (בראשית ג כד), וְדָא מִטְטְרוּן, דְּבִיָּה תְהוּה
מִשְׁתַּמֵּשׁ מַשָּׁה רַבִּינוּ, בְּגוּוֹנָא דְּעַמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא דְּהוּא מִשְׁתַּמֵּשׁ בֵּיהּ, וְהוּה מְנַהִיג
תַּתְאִין בֵּיהּ, אוּף הָכִי מַשָּׁה דִּתְהוּה בְּגוּוֹנָא דִּילִיָּהּ, תְהוּה מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּמְטָה, וְאֲמַאי אֲתַקְרִי
מִטְטְרוּן מְטָה, דְּלִזְמִנִּין מְטָה כְּלַפֵּי זְכוּ לְצַדִּיקָא, וְלִזְמִנִּין מְטָה כְּלַפֵּי חוּבָא לְרִשְׁיַעְיָא,
וּבְגִין דָּא אֲתַתְּהַפֵּף מִמְטָה לְנַחֲשׁ לְרִשְׁיַעְיָא לְאֲלַקְאָה לֹון בֵּיהּ, וּמִנַּחֲשׁ לְמְטָה לְצַדִּיקָא
לְמִיָּהּ לֹון בֵּיהּ אֲנָרָא.

דְּהָכִי אִיהוּ עַל הָאֵי מְלֹאכָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגוּוֹנָא דְּנִשְׁמַתָּא דְּרַכִּיב עַל גּוּפָא,
וְצַדִּיק בְּהָאֵי אֲתַר אֲתַמַּר בֵּיהּ (שמואל ב כג) צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת אֱלֹהִים, בְּגִין דְּאִיהוּ
מִתְהַפֵּף דִּינָא לְרַחֲמֵי, וּבְהָאֵי אֲתַר צָרִיךְ שְׁנוּי מַעֲשָׂה, בְּגִין דִּיתְהַפֵּף מְדִינָא לְרַחֲמֵי,
וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מְקוֹם, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ מְלָגְאוּ, אֲתַמַּר בֵּיהּ (מלאכי ג ו) אֲנִי
יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי, דְּאִיהוּ רַחוּם וְחַנּוּן, לִית בֵּיהּ דִּינָא כָּלֵל וְלֹא שְׁנוּיִין.

וְכַד בַּר נֶשׁ שְׁלִיט עַל יִצְרֵיהּ, נְהַפֵּף נַחֲשׁ לְמְטָה, וְאִם יִצְרֵיהּ שְׁלִיט עַלֵּיהּ, נְהַפֵּף מִמְטָה
לְנַחֲשׁ, וּמִדְּוִי וַיִּנָּם מַשָּׁה מְפָנִיו (שמות ד ג), מַאי וַיִּנָּם, אֲלָא הָכִא רְמִיז שְׁנוּי מְקוֹם, דְּבִרְחַ
מֵאֲתַרֵּיהּ וּמִקְמֵיהּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא וְתַפְקָחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (בראשית ג י), וּבְכַמֵּי אֲתַתְּקַחוּ,
לְמַגְדַּע טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ מְטָה כְּלִיל מִתְרוּיָהּ, כַּד אֲתַתְּהַפֵּף מִנַּחֲשׁ לְמְטָה אֲתַמַּר בֵּיהּ
צַדִּיק וְטוֹב לוֹ, וְכַד אֲתַתְּהַפֵּף מִמְטָה לְנַחֲשׁ אֲתַמַּר בֵּיהּ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ.

תקונא חד ושתין

בְּרֵאשִׁית דָּא מַחְשְׁבָהּ, אֱלֹהִים דָּא אֵימָא עֲלָאָה עוֹבְדָא, דְּתַרְוֵיהּ דְּחִילוֹ וְרַחֲמוֹ, אֵת
הַשָּׁמַיִם דָּא קָלָא, וְאֵת הָאָרֶץ דָּא דְבוּרָא, וּבְכֹלָא חָאבוּ אָדָם וְחוּהּ, אֲפָרִישׁוּ בֵּין אָבָא
וְאֵימָא דְּאִינוּן מַחְשְׁבָהּ וְעוֹבְדָא, וּבֵין קוּל וְדְבוּר דְּאִינוּן בְּרָא וּבְרַתָּא, וּבְגִין דָּא וַיִּשְׁמְעוּ
אֵת קוּל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בְּגִן לְרוּחַ הַיּוֹם (שם), אֵ"ת קוּ"ל דָּא (א"ע טז ט"ו) עַמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, וְשְׁכִינְתָא עַמִּיהּ, יְהוָה אֱלֹהִים אָבָא וְאֵימָא, וְאִינוּן אַרְבַּע אֲתוּוֹן יְהוָה,

י' אַבָּא ה' אִיפָּא ו' בָּרָא ה' בְּרַתָּא, דְּאִינוּן מַחְשָׁבָה וּמַעֲשֵׂה קָלָא וּדְבוּרָא, (וְרָא דְמַלְהַ מַּחְשָׁבָה מַצְטַרְפָּא לְמַעֲשֵׂה וְדָא רָא יו"ד דְּהִיא י' וְקָלָא וְדְבוּר דְּאִיהוּ שְׁמַיִם וְאַרְצָא וְכָל צְבָאָם), קוּל דְּהָוָה אָזִיל בְּגוּן דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, שְׁמַע קְלִיָּה דְּהָוָה אָזִיל בְּגַנְתָּא פְּעַנְפִי אִילְנָא, מַהֲהוּא אִילְנָא דְּחָאב בִּיהַ אָדָם קְדַמָּאָה, דְּהָוָה אָמַר אִילְנָא לְסַמְא"ל חֲיִיבָא נַחֲשׁ הַקְדַּמוּנִי, רְשַׁע אַל תִּגַּע בִּי, וּבָאָן אֶתְרַ תְּוָה אָזִיל קָלָא בְּגַנְתָּא דְּאִיהִי אַדְנִי דִּינִי"א, לְסַטְרָא דְּשִׁמְאָלָא, דְּאֶתְמַר בִּיהַ (איוב א ו) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וְדָא אִיהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וּמַה הוּוּ אָמְרִין בְּנֵי הָאֱלֹהִים, אָלָא אַתּוּ לְהִתְיַצֵּב עַל מֵימְרָא דְּיְהוָה, דְּכַד אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (בראשית א כו) נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, אָמְרוּ אִינוּן מַה אָדָם וַתְּדַעְהוּ (תהלים קמד ג), (ס"א אָמְרוּ אִינוּן מַה אָנוּשׁ בִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגוֹמַר) (שם ח ה).

וְעוֹד וַיִּשְׁמָעוּ אֶת קוּל יְהוָה אֱלֹהִים, הַהוּא קָלָא תְּוָה בְּגַנְתָּא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, דְּתַמְן עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, תְּוָה גְּרַמַת דְּאֶתְעַקַר אִילְנָא מְגַנְתָּא, וְאָדָם גְּרִים בְּמַחְשָׁבְתָא דִּילִיָּה דְּאֶסְתְּלִיק נְבִיעוּ דְּאִילְנָא, דְּהָוָה נַחֲת לְגַנְתָּא, וְאֶשְׁתְּאַרַת יַבְשָׁה, יְהוָה דָּא אִילְנָא, ה"ה עֲנַפּוּי וְשָׂרְשׁוּי, ו' גּוּפָא דְּאִילְנָא, י' אִיבָא דִּילִיָּה, נְבִיעוּ דִּילִיָּה, נְקוּדָה דִּילִיָּה בְּגוּוּנָא דָּא יְהוָה, דְּאִיהוּ אַחַד וְשְׁמוּ אַחַד, וּמְנַלְן דְּאֶתְקַרִי נְבִיעוּ אַחַד, כְּמַה דְּאֶתְמַר (בראשית א ט) יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אַחַד, וַתִּרְאֶה הַיַּבְשָׁה אַדְנִי.

וּבְגִין דָּא וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאֶשְׁתּוּ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים (שם ג ח), וְכִי יָכִיל בְּרַ נֶשׁ לְאֶתְכַפְּסִיא מְנִיָּה, וְהָא כְּתִיב (ירמיה כג כד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמַסְתְּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ: נְאֻם יְהוָה, אָלָא כְּסוּ פְּנֵי חַרְלָיִם (משלי כד לא), אֶתְכַפְּסִיאֵי אַנְפּוּי מַבְשָׁת, דְּאֶתְפַּקְחוּ עֵינֵיהוּ וְחִזּוּ מַה דְּעַבְדוּ לְעִילָא, דְּגַרִימוּ לְאֶעְקַרָא אִילְנָא מְאַתְרִיָּה, וּנְבִיעוּ לְסַלְקָא מִתַּמְן, וְדָא אִיהוּ וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְגוֹמַר, תַּמְן אֶתְכַפְּסִיאֵי אַנְפּוּהִי, מִן בִּשְׁת, דְּתַמְן חָאבוּ, כְּמַה דְּהָוָה בְּתוּךְ עֵץ הַגֶּזֶן, תַּמְן אֶתְכַפְּסִיאֵי אַנְפּוּהִי, אִית מָאן דְּאָמַר בְּתוּךְ עֵץ דָּא צְדִיק, וּבְאַתְרַ דָּא וַיִּסְתֵּר מִשָּׁה פְּנֵי (שמות ג ו), דְּאֶדְכַּר מַה דְּאִירַע לִיָּה בְּקַדְמִיתָא, אֶדְכַּר חוּבִיָּה וְאֶתְכַפְּסִי מַבְשָׁת, וּבְגִין דָּא זָכָה וְתַמּוּנַת יְהוָה יִפִּיט (במדבר יב ה), וְדָא י' דְּאִיהוּ חֲכָמָה תַּתְּאַה, וְאִיהוּ אִיבָא דְּאִילְנָא, דְּהָוָה בְּרִישׁ צְדִיק, ו' גּוּפָא דְּבְרִית, ה"ה דָּא אֶתְרַ דְּעַרְלָה וּפְרִיעָה, אַרְבַּע אַתְוּוּן הוּוּ עַל צְדִיק דְּאִיהוּ עֵץ פְּרִי, אִיהוּ גְרִים דְּאֶסְתְּלִקוּ מְנִיָּה, וְאֶתְעַקַר אִיהוּ מְגַנְתָּא, הָכִי אֶעְקַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם מְגוּפִיָּה, וְתַרְיָךְ לִיָּה מְגַנְתִּיָּה, כְּמַה דְּאֶתְ אָמַר (בראשית ג כד) וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם.

תקונא שתיין ותריין

בראשית תמן ב"ת, תמן א"ש (נ"א תמן אשרי), ברהווא זמנא אסתלק קודשא בריך הוא משכינתיה, ואשתארת בת יחידה, הדא הוא דכתיב (איכה א א) איכה ישבה בדה, ורוא דמלה ויקרא יהו"ה אלהי"ם אל האדם ויאמר לו איכה (בראשית ג ט), איכה פ"ה, אומר ליה, אף על גב דגרמת פולי האי, ועבדת פרוזא באתון דאסתלק י' מן ה' ו' מן ה', ואשתארת שכינתא לעילא יחידאה, ושכינתא לתתא יחידאה, בגין דא ויאמר לו איכה, אי"ה פ"ה, ויאמר את קולך שמעתי בגן, בגין דא ואירא פי עירום אנכי ואחבא, ועוד ואחבא, רזא דמלה, ערום ראה רעה ונסתר (משלי כג ב), מאי סתירה דבר נש, אלא תא חזי בזמנא דאית רשו למחבלא לחבל, (ד"ר ט"ז ע"ב) אתמר ביה (שמות כב ה) פי תצא אש ומצאה קוצים וכו', ובהווא זמנא ותיה בצדיק פרשע (בראשית יח כה), ובגין דא אית ליה לבר נש ברהווא זמנא לאתטמרא ולא תפסיא, דלא ישתכח בינייהו, דבהווא זמנא יש נספה בלא משפט, ובגין דא (שם) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, ובמאי נסתר בר נש מאלין דינים וקטרוגין דלא שלטין עליה, בתיובתא, הדא הוא דכתיב (תהלים צא א) יושב בסתר עליון, דא אימא דאיהי סתר, עליון מנה דא חכמה, דלא אשתמודע אלא בה', בצל שד"י יתלונן (שם) דא אימא תתאה, (נ"א עלאה) צל השד"י דאיהו אות ברית קדש, דאתמר ביה (שם לט ז) אף בצלם יתהלך איש, ודא שכינתא תתאה, דאיהי צלמו דקודשא בריך הוא, ועליה אתמר (בראשית א כז) ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו, בצלמו ממש דא שכינתא, צלמו דקודשא בריך הוא, במדה דיליה בשעור דיליה דלא אוסיף ולא גרע, מאי האדם דא שכינתא, (נ"א דא עמודא דאמצעייתא).

אמר רבי אלעזר ודא בשכינתא לא כתיב בה בריאה אלא אצילות, ועוד דהוה ליה למימר ויברא יהו"ה את האדם, מאי אלהי"ם אלא שכינתא אתקרי אלהי"ם, ועל ההיא נשמתא דאתיהיבת בבר נש אתמר ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו, בדיוקנא דשכינתא, ועל ההיא נשמתא אתמר אף בצלם יתהלך איש, דהא בזמנא דאסתליק מבר נש נשמתא לא יכיל לאתנענעא. אומר ליה, בריך ברי לעתיק יומין, וברי כל מאן דפגים האי דיוקנא, כאלו ממעט את הדמות, ושכינתא לא שריא תמן, ובהווא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין מסטרא דהווא פגמו, ורזא דמלה (דברים לא יז) על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני בגין דאסתלק שכינתא מני דאיהי אלהי.

תקונא שתיין ותלת

בראשית ברא אלהים, מאי אלהים מי אלה, ועל האי מי אתמר (בראשית ג יא) מי הגיד לך פי עירום אתה וגומר, אשר צויתיה (שם), ההיא דאתמר בה אשר קדשנו במצותיו, וההיא דאתמר בה (תהלים א א) אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, דהיא רשות הרבים אשת זנונים, מאי רשעים דא סמא"ל ונחש, ההיא דאמר עליה פרעה (שמות ה ב) מי יהו"ה אשר אשמע בקולו, אשר דאתמר ביה (שם ב ב) אשר הוצאתיה מארץ מצרים, מי ודאי, דאיהי תיובתא, אסוותא לכל מרעין ומכתשין, דדא הוא דכתיב (איכה ב י) מי ירפא לך, ועליה אתמר (ישעיה ו י) ושב ורפא לו, רפאות תהי לשך (משלי ג ח), זכאה איהו מאן דתב לגפי בעלה דידיה איהו רוא דתיובתא, דיחזיר ויתוב ההוא דרגא דרחיק ליה מאתריה, דיחזיר לה לאתרה ויקרב לה תמן, בההוא זמנא דשכינתא מרחקא מבעלה, אתמר בבר נש (דברים כח כ) והיו חייך תלואים לך מננה, חייך אתקריאת, דדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, זכאה איהו מאן דקריב לה לגפי בעלה, מאי (נ"א ומיד) קרוב יהו"ה לכל קוראיו וכו' (תהלים קמה יח), דמאן דקרא ליה בשקרא רחוק הוא מניה.

אמת א' ברישא דאלפא ביתא, מ' באמצעיתא, ת' בסופיה, (נ"א ד' אתון) עשורא דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אמת, דאיהו עישור דארבע מאה וארבעין וחה, הא רוא דחמשא וארבעין מ"ה, בזמנא דישראל משקרין בתורת אמת, באומאה דשקרא, אתמר ביה (דניאל ח יב) ותשלך אמת ארצה, מאי ארצה דא שכינתא, ובזמנא דישראל מקיימין תורת אמת באומאה דקשוט, אתמר ביה (תהלים פה יב) אמת מארץ תצמח, ובגלותא אתמר (ישעיה נט טו) (דף צה ע"א). ותהי האמת נעדרת, ושקרא שלטא בעלמא, (ובזמנא דאתתקן אמת ואסתלק לאתריה אתמחי שקרא מעלמא, דדא הוא דכתיב (משלי יב יט) שפת אמת תפון לעד, פוננת לא כתיב אלא תפון לעד (אמת), ועד ארגיעה לשון שקר (שם), מאי אמת עמודא דאמצעיתא, שכינתא דיליה תורת אמת, היתה בפיהו (מלאכי ב ו) ומאן שקר דא סמא"ל, בזמנא דאמת שלטא אתעבר שקרא מעלמא.

אמת איהו בסוף תיבין, ואינון ברא אלהים לעשות, ברא אלהים את, ביה ברא עלמא, ועליה אתקרי וקיימא כל עלמא, וכל מאן דאומי בשקרא כאלו ותשלך אמת ארצה, ושקרא שלטא בכיכול פאתר (נ"א אתרד מאתר) דיליה דאיהו ירושלם, ודא גרים דאתחרב ביתא, ואתחזר עלמא לתהו ובהו, דהכי אוקמוהו חרב בית ראשון והארץ היתה תהו, חרב בית שני וחשך על פני תהום, דאמת הוא סביל עלאין ותתאין,

וּבְזִמְנָא דְאַתְעָבִיד שְׁקָרָא יִתְהַרֵם הַבְּנִינָן, בְּהָהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר בְּשִׁכְיִנְתָּא (עמוס ה ב) נְפֻלָּה
 לֹא תוֹסִיף קוֹם, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה יד יב) אִיךְ נְפֻלָּת מְשָׁמִים הִילֵל בֶּן שָׁחַר, נְפֻלָּה
 עֲטָרַת רֵאשִׁינוּ (איכה ה טז), דְּאִינוּן ה' עֲלָאָה ה' תַּתָּאָה, ו' עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא סְבִיל
 תְּרוּיָהוּ, יְסוּדָא דְכֻלָּא י', דָּא בְרִית, כָּל מָאן דְּמִשְׁקַר וְעֵבֵר בֵּיהּ, כְּאֵלּוּ אַעְקַר כֻּלָּא
 וְאַפִּיל לֵיהּ, וְהָאִי י' הִיא אֶבֶן הַשְּׁתֵּיָה דְמִינָהּ הוֹשְׁתַּת עֲלֵמָא, וְעֵלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים קיח כב)
 אֶבֶן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים וְכוּ', וְאִיהִי יְסוּדָא דְכֻלָּא, וְעֵלָּה אֲתַבְּנִי, וְוִי לֵיהּ לְמָאן דְּחָאב בְּאוֹת
 שִׁבְתָּ וּבְאוֹת תְּפֻלִּין וּבְאוֹת יוֹמִין טָבִין וּבְאוֹת בְּרִית מִלָּה, כְּאֵלּוּ אַעְקַר לֵיהּ מֵאַתְרֵיהּ,
 וְאַתְדַּר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ.